

Operaatio kurki v.2005

Tervolainen lukija soitti minulle lokakuussa hätäntyneenä.

Syy emännän huoleen oli elokuusta lähtien hänen pelloillaan tepastelleen kurkiperheen toisen emon tuleva kohtalo. Syksyn kuluessa oli näet paljastunut, että kolmijäsenisen lintuperheen toinen aikuinen oli loukannut siipensä ja siitä syystä lentokyvytön. Tilanteen muutti yhä hälyttävämmäksi havainto, että muut kurjet olivat lähteneet raukoilta rajoiltamme jo aikoja sitten. Tämä perhe sinnitteli edelleen paikalla rauhallisen näköisenä. Näin vaikka lähestyvän talven ensi merkit olivat jo hyvin luettavissa.

Emäntä ensi hädässä ottaneensa yhteyttä eläinlääkäriin, joka oli esittänyt pelastuslaitoksen puoleen kääntymistä. Pelastuslaitos taas puolestaan suositteli poliisin paikalle kutsumista. Hämmentyneenä asian mutkistumisesta hän päätti lopulta ottaa yhteyttä minuun.

Kurkitiimi perustetaan

Kuultuani tilanneselostuksen lupasin tehdä voitavani linnun puolesta ja samalla kehotin häntä ottamaan yhteyttä viranomaisiin, jotta virka-apu voitaisiin toistaiseksi torjua. Pelkona oli olemassa, että poliisin ratkaisu ongelmaan olisi liian yksioikoinen.

Tämän jälkeen otin yhteyttä maaninkalaiseen kurkirengastajaan kysyen hänen halukkuuttaan olla mukana asiantuntijana sisäsavolaisessa pelastusprojektissa. Tähän hän kernaasti suostuikin, sillä olihan kyseessä sekä loukkaantuneen kurjen itsensä kohtalo että ennen kaikkea sen perheen pelastaminen uhkaavan talven kynsistä. Kurkiperheen jäsenten väliset tunnesiteet ovat yleensä nimittäin niin vahvat, että perhe ei hylkää jäseniään. Päinvastoin se on usein valmis vaarantamaan oman terveytensä viivyttämällä muuttoaan.

Näillä tiedoilla ja rengastajan asiantuntemuksella varustettuna tarkoitusta varten kokoamani kurkitiimi yritti 23.10. ensimmäisen kerran saada juostua kiinni vaivaisen emolinnun. Maaston vaikeus ja kuusihenkinen iskujoukkomme riittämättömyys sulkea linnun kaikki pakoreitit tuottivat kuitenkin valitettavan vesiperän. Ongelmana oli myös lumipeitteen ohuus, joka teki nopeakintuisen eläimen jälkien seuraamisen mahdottomaksi.

Pitkä odotus

Epäonnistunut yrityksemme ei kuitenkaan lannistanut asialleen omistautunutta kurkitiimiämme, vaan päätimme odottaa niin kauan, että maassa olisi riittävän paksu lumikerros. Odotuksen mahdollisti emännän lupaus järjestää perheelle pysyvä ruokintapaikka sekä myös ohraa ravinnoksi.

Tämän jälkeen odottavan päivät venyivät viikoiksi, eikä lunta tuntunut tulevan lainkaan. Mieltäni kuitenkin rauhoitti Suomen tunnetuimman kurkiharrastajan **Jouko Alhaisen** vakuutukset, että linnut kyllä selviävät, kunhan ravinnon saanti vain on taattu. Joukolta

saimme myös hyvin merkityksellistä tietoa kurjen pakokäyttäytymisestä. Juuri häneltä saatujen psykologisten aseiden, että rengastajan hankkimien parempien maastotiedustelutietojen ansiosta olimme nyt entistä paremmin varustettuja tulevaan tehtäväämme.

Joulukuun vaihteessa Luoja lopulta armahti meitä sakean lumipyryn muodossa. Näin saatoin kutsua nopeasti lukumääräisesti vahvistuneen joukkomme kokoon parin päivän varoitusajalla. Itse toimitus sunnuntaina 4. 12. olikin sitten lähes täydellinen menestys. Huolelliset ennakkovalmistelut palkitsivat tekijänsä, sillä onnistuimme yllättämään vammaisen linnun ja saamaan sen kiinni jo noin 200 m spurtin jälkeen.

Jälkihoito

Aivan kivuttomasti ei projektin lopetus kuitenkaan sujunut, vaikka kiinni saatu lintu toimitettiin lähes viivytyksettä Heinolan lintutarhaan, jossa kurkeamme osattiin jo odottaa. Muu perhe ei näet toiminutkaan aivan odottamallamme tavalla, sillä se ei heti jättänyt peltoaukeaa vaan jäi edelleen nauttimaan ruokintapaikan vähenevistä antimista. Emännän kanssa oli nimittäin sovittu ruokinnan lopettamisesta lintujen muuttohalujen vahvistamiseksi. Onneksi tuulet kuitenkin kääntyivät otollisiksi, ja pohjoispuhurien innoittamina emo ja poikanen lopulta lähtivät viivästyneelle muuttomatkalleen kohti Unkaria. Viimeisen kerran linnut nähtiin 6.12.

Kurkitiimi

Kurkiperheen pelastustalkoisiin osallistui kahdella eri kerralla yhteensä 12 henkilöä kuudesta eri kunnasta. Tervolaisen ja suurenmoisen kurkitiimin jäsenten lisäksi erityiskiitoksen ansaitsee suonenjokelainen yrittäjä, joka antoi korvauksetta auton käyttöömme ensimmäistä kiinniottoyrittystä varten. Kurjen kuljetuskustannukset on puolestaan luvannut korvata Suonenjoen-Rautalammin luonnonsuojeluyhdistys.